LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR ADB „GJENSIDIGE" GINČO NAGRINĖJIMO

2025-06-13 Nr. 429-130
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Gjensidige" (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė Gyventojų turto draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria draudiko parengtų Gyventojų turto draudimo taisyklių Nr. 60[1] (toliau – Taisyklės) ir Bendrųjų draudimo sąlygų[2] pagrindu nuo 2025 m. sausio 23 d. iki 2026 m. sausio 22 d. draudimo variantu „Midi" buvo apdraustas gyvenamasis namas, esantis adresu: *(duomenys neskelbtini)*, jame esantis kilnojamasis turtas ir būsto savininko (valdytojo) civilinė atsakomybė.

Pareiškėjas 2025 m. vasario 13 d. pateikė pranešimą draudikui apie apdraustam turtui padarytą žalą, nurodydamas: *„(duomenys neskelbtini)* sklype vyko inžinerinių statinių neturinčių stogo įrengimas (tokių kaip trinkelių klojimui pagrindo rengimas). Name buvo juntama didelė vibracija. Buvo prašoma sustabdyti darbus, tačiau sklypo savininkas ir statytojas *(duomenys neskelbtini)* atsisakė tai padaryti. To pasėkoje pastebėti sienos įtrūkimai ir grindų grindjuosčių atitrūkimas nuo grindų. Turima vaizdo medžiaga apie vykdomus darbus ir vibraciją name. Jų negaliu įkelti šioje formoje, bet galiu atsiųsti el. paštu." (toliau – Įvykis). Įvykio data – 2025 m. vasario 7 d. Kartu su pranešimu pareiškėjas pateikė kreipimąsi į policiją dėl šalia esančiame sklype statytojo vykdomų darbų ir nuotraukas. Gavęs pranešimą, draudikas pradėjo žalos administravimo procedūrą.

Atsižvelgdamas į tai, kad pareiškėjas nurodė kreipęsis į policiją dėl gretimame sklype vykdomų darbų, kurie, pareiškėjo teigimu, nulėmė jo turtui kilusią žalą, draudikas kreipėsi į Vilniaus vyriausiąjį policijos komisariatą (toliau – Vilniaus VPK) dėl informacijos apie Įvykį gavimo. Vilniaus VPK Vilniaus rajono policijos komisariatas 2025 m. vasario 13 d. raštu „Dėl informacijos pateikimo" Nr. *(duomenys neskelbtini)* patvirtino, kad gavo pareiškėjo pranešimą apie galimus statybos darbų pažeidimus, bei nurodė, kad pranešimą pagal kompetenciją persiuntė Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos.

Draudiko atstovė UAB „Smart claims" atliko turto apžiūrą ir surašė 2025 m. vasario 14 d. Turto apžiūros aktą (toliau – Turto apžiūros aktas), nurodydama, kad apžiūros metu užfiksuotas apie vieno metro ilgio įtrūkimas virtuvės sienoje, kitų įtrūkimų neužfiksuota. Skiltyje „Informacija apie atsakingą už žalą asmenį" nurodyta: „Tikėtina, gretimas sklypas (nurodė pranešant)". Skiltyje „Draudėjo, jo atstovo paaiškinimas" nurodyta: „Gretimame sklype *(duomenys neskelbtini)* klojamos trinkelės, vibruojama žemė; baldininkas, įrenginėjantis virtuvę, pastebėjo įtrūkimą". Pareiškėjas turto apžiūros metu nedalyvavo, Turto apžiūros akte nurodyta: „aprodė kaimynas".

2025 m. vasario 25 d. draudikas pareiškėją informavo, kad Įvykis laikomas nedraudžiamuoju. Draudikas paaiškino, kad iš žalos administravimo metu surinktų duomenų nustatyta, jog Įvykis atitinka šių Taisyklėse nustatytų nedraudžiamųjų įvykių sąlygas: i) apdrausto turto konstrukcijų defektai (pvz., irimas, suirimas, skilimas, kritimas, griuvimas ir pan.) atsirado dėl už apdrausto pastato ribų vykdytų arba vykdomų statybos, rekonstrukcijos,

[1] Galiojanti redakcija nuo 2024 m. kovo 14 d.
[2] Galiojanti redakcija nuo 2021 m. gegužės 11 d.

kapitalinio remonto, įskaitant apdailos, darbų (Taisyklių 51.11 b papunktis); ii) bet kokie įvykiai, klaidos ar trūkumai, už kuriuos pagal garantiją arba įstatymuose nustatyta tvarka atsako gamintojas, pardavėjas, tiekėjas, rangovas, montuotojas, garantinę ar techninę priežiūrą vykdanti įmonė ar organizacija (Taisyklių 51.12 papunktis).

Pareiškėjas, nesutikdamas su sprendimu, draudikui pateiktoje pretenzijoje ir kreipimesi į Lietuvos banką kėlė reikalavimą įpareigoti draudiką išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo dėl Įvykio patirtą žalą. Savo reikalavimą grindė tuo, kad, pareiškėjo teigimu, draudikas tinkamai nenustatė Įvykio priežasties, draudiko sprendimas grindžiamas subjektyvia turto apžiūrą atlikusio asmens nuomone.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Draudikas paaiškino, kad pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tada, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius Draudimo sutartyje nurodytus draudžiamojo įvykio požymius ir kai įvykis neatitinka nedraudžiamųjų įvykių sąlygų. Draudikas nurodė, kad ištyrus Įvykio aplinkybes nustatyta, jog Įvykis atitinka Taisyklių 51.11 b ir 51.12 papunkčiuose nurodytų nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, t. y. Įvykį nulėmė gretimame sklype vykdomi statybos darbai, už kuriuos atsakingas juos vykdantis rangovas. Draudikas pažymėjo, kad dėl pareiškėjui kilusios žalos atlyginimo jis turi teisę kreiptis į asmenį (rangovą), kuris atsakingas už žalos sukėlimą.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad neturi pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo dėl Įvykio mokėti draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl Įvykio pareiškėjo patirtus nuostolius, pagrįstumo.

Siekiant išnagrinėti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas Įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal šalių sudarytos Draudimo sutarties sąlygas draudikas pagrįstai, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, pripažino Įvykį nedraudžiamuoju.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja teisės aktams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 straipsnio 1 dalį).

Šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką, draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas ir sąlygas. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatomos tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime

aptartose individualiosiose sąlygose[3].

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį[4]. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis)[5].

Draudžiamasis įvykis – tai draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką[6].

Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimtys, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamojo įvykio atveju[7]. Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamojo įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką[8].

Vertinant Įvykio požymius Draudimo sutarties sąlygų kontekste, pažymėtina, kad Draudimo sutartyje nurodyta, jog namas ir jame esantis kilnojamasis turtas buvo apdrausti draudimo variantu „Midi". Draudimo liudijime nurodyta, kad šiuo draudimo variantu ir šalių sudarytos Draudimo sutarties pagrindu draudžiama nuo konkrečių rizikų, įskaitant ugnį, gamtines jėgas, vandenį, vagystę, trečiųjų asmenų veiklą, transporto priemonės atsitrenkimą, stiklo dūžį, savaiminį medžio užvirtimą, elektros įtampos svyravimus, vidinius gedimus.

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 2 punktas įpareigoja draudiką prieš atsisakymą mokėti draudimo išmoką patikrinti visą prieinamą informaciją ir įrodyti aplinkybes, atleidžiančias nuo draudimo išmokos mokėjimo. Draudikui įrodymais nepagrindus, kad įvykis yra nedraudžiamasis ar yra kiti išmokos nemokėjimo pagrindai, jam atsiranda pareiga mokėti draudimo išmoką.

Iš byloje esančių duomenų matyti, kad pareiškėjas pranešė apie Įvykį, kurio metu įskilo siena ir nuo grindų atitrūko grindjuostės. Pareiškėjas nurodė, kad Įvykį nulėmė kaimyniniame sklype vykdomi statybos darbai, dėl kurių namuose jaučiamas stiprus vibravimas, bei pateikė tai pagrindžiančius vaizdo įrašus ir nuotraukas. Pareiškėjas draudikui nurodė konkretų atsakingą asmenį bei teigė kreipęsis į policiją dėl galimų pažeidimų, vykdant statybos darbus.

Žalos administravimo metu atlikus apgadinto turto apžiūrą bei gavus informaciją iš Vilniaus VPK Vilniaus rajono policijos komisariato, pareiškėjo nurodytos Įvykio aplinkybės buvo patvirtintos.

Iš byloje esančių duomenų nustatyta, kad ginčas tarp šalių kilo tuomet, kai draudikas, remdamasis tiek paties pareiškėjo nurodytomis Įvykio aplinkybėmis, tiek informacija, surinkta administruojant žalą, Įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas, konstatuodamas, jog Įvykis atitinka Taisyklių 51.11 b ir 51.12 papunkčiuose nurodytų nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, patvirtino paties pareiškėjo nurodytas Įvykio aplinkybes (žala kilo dėl gretimame sklype vykdomų statybos darbų; už kilusią žalą atsakingas statybos darbus vykdęs rangovas). Pažymėtina, kad byloje nenustatyta prieštaravimų tarp aplinkybių, kurias nurodė pareiškėjas, pranešdamas apie Įvykį, ir aplinkybių, kurias nustatė draudikas.

Vis dėlto pareiškėjas, keldamas reikalavimą draudikui atlyginti dėl Įvykio patirtą žalą, savo reikalavimą grindžia tuo, jog, pareiškėjo teigimu, draudikas tinkamai neištyrė Įvykio aplinkybių, o priimdamas sprendimą rėmėsi tik subjektyvia turto apžiūrą atlikusio draudiko atstovo nuomone. Pareiškėjas kreipimesi nurodė, jog draudikas, tirdamas Įvykio priežastis, neatliko jokio objektyviais matavimais pagrįsto tyrimo, o tik surašė draudiko atstovo asmeninę nuomonę, kuri nepagrįsta jokiais faktais.

Draudikas, siekdamas pagrįsti savo poziciją, pateikė UAB „Smart claims" ekspertų

---

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.
[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.
[5] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.
[6] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje 3K-3-316/2013.
[7] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009.
[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.

parengtą 2025 m. birželio 5 d. Nuostolių priežasties nekilnojamajam turtui vertinimą (toliau – Ekspertų išvada), kuriame nurodyta, kad per apžiūrą vidaus patalpoje buvo užfiksuotas linijinės formos, artimos vertikaliai krypčiai, dažytos sienos skilimas, kitose apžiūrėto pastato patalpose panašaus pobūdžio defektų užfiksuota nebuvo. Ekspertų išvadoje pažymėta, kad greta namo buvo vykdomi statybos darbai, įrengiamas kiemo aikštelės ir įvažiavimo dangos pagrindas, kuris, tikėtina, buvo vibruojamas „vibro plokšte".

Ekspertų išvadoje paaiškinta, kad eksploatuojamo pastato deformacijos, pasireiškiančios dėl natūralaus pastato konstrukcijų „sėdimo" ir statinio konstrukcijų apkrovų persiskirstymo, paprastai pastebimos per pirmus penkerius (ir daugiau) eksploatacijos metus. Konstrukcijų poslinkių atveju dažniausiai defektai pasireiškia ties „susilpnintomis vietomis", t. y. angomis, ir skirtingų konstrukcijų sujungimo vietose, t. y. sujungimo siūlėse. Vis dėlto nagrinėjamu atveju užfiksuotas įtrūkimas yra ant ištisinio sienos paviršiaus, vienoje vietoje.

Ekspertų išvadoje nurodoma, kad šiuo konkrečiu atveju kaip labiausiai tikėtinos yra vertintinos šios Įvykį nulėmusios priežastys: i) galimos vibracijos dėl gretimame sklype įrengiamo kiemo aikštelės pagrindo; ii) statinio konstrukcijų ar jo dalių judėjimas ar poslinkis; iii) apdailos įrengimo technologijos ar gamintojų reikalavimų nesilaikymas.

Draudikas pabrėžė, kad per apžiūrą nebuvo nustatyta požymių, kad siena Įvykio metu galėjo įskilti ar grindjuostės atitrūkti dėl natūralaus statinio konstrukcijų ar jo dalių judėjimo ar poslinkio: sienos įtrūkimas buvo pastebėtas tik vienoje vietoje ant ištisinės sienos plokštumos, o ne skirtingų pastato konstrukcijų (pvz., sienų ir lubų) sujungimo vietose ar ties langų angomis. Grindų „sėdimas", kuomet atsiranda vertikalūs tarpai tarp grindų ir grindjuosčių, taip pat nebuvo užfiksuotas.

Draudikas nurodė, kad nebuvo nustatyta ir požymių, kuriais remiantis būtų galima teigti, jog pastate nesilaikyta apdailos įrengimo technologijos ar gamintojų reikalavimų. Apžiūrint pastatą nebuvo užfiksuota kitokio pobūdžio sienų nelygumų, įtrūkimų, „raukšlių" ar dažų lupimosi, kurie gali atsirasti, jei prieš dažymą sienos nebuvo tinkamai paruoštos (blogai nušveistos, tinkamai nenuglaistytos), taip pat nebuvo užfiksuota požymių, kad dažant sienas naudota per daug dažų ar užteptas per mažas jų kiekis. Apžiūros metu nebuvo užfiksuota nelygių, kampuose nesutampančių tarpų tarp plytelių, jų atsiklijavimo ir skilimo, kuris dažniausiai rodo netinkamą pagrindo paruošimą arba prastą klijų kokybę.

Draudikas paaiškino, kad iš pareiškėjo pateiktos vaizdo medžiagos ir nuotraukų buvo nustatyta, jog vykdant gretimo sklypo kiemo aikštelės lyginimo darbus pareiškėjo name buvo juntama stipri vibracija. Tokias aplinkybes pabrėžė ir pats pareiškėjas. Draudikas pažymėjo, kad, tankinant gruntą vibracine mašina (tai Įvykio metu buvo atliekama kaimyniniame sklype), atsiranda itin stipri vibracija, kuri sklinda gruntu, veikdama aplinkinius objektus. Dėl stiprios žemės vibracijos pastatuose atsiranda konstrukcinių pažeidimų, sienų įtrūkimų, pamatų „nuosėdų".

Draudikas nurodė, kad per turto apžiūrą nenustačius požymių, kad Įvykio metu kilusią žalą galėjo nulemti statinio konstrukcijų ar jo dalių judėjimas ar poslinkis arba apdailos įrengimo technologijos ar gamintojų reikalavimų nesilaikymas, tačiau nustačius, kad Įvykio metu gretimame sklype buvo vykdomi statybos darbai, naudojant vibracinę mašiną, prieita prie išvados, kad Įvykio metu kilusią žalą nulėmė būtent gretimame sklype vykdomi statybos darbai.

Pažymėtina, kad civilinėje teisėje faktų įrodomumo problema spręstina remiantis vadinamąja tikėtinumo taisykle (tikimybių pusiausvyros principu). Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą nurodyta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką – nenustatyta, kad išvadą apie tam tikrų faktų buvimą galima daryti tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą civiliniame procese galima daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimo išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus[9].

Lietuvos banko vertinimu, byloje esantys duomenys pagrindžia, kad draudikas dėjo pakankamas pastangas tam, kad ištirtų Įvykio aplinkybes ir nustatytų labiausiai tikėtiną priežastį, dėl kurios Įvykio metu kilo žala pareiškėjo turtui. Iš draudiko pateiktų paaiškinimų matyti, kad draudikas įvertino visas Ekspertų išvadoje nurodytas tikėtinas Įvykio priežastis, palygindamas jas su turto apžiūros metu užfiksuotomis aplinkybėmis bei pareiškėjo pateiktais vaizdo įrašais ir nuotraukomis.

Dėmesys atkreiptinas į tai, kad teisės aktai įpareigoja draudiką tinkamai ištirti Įvykio

[9] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.

aplinkybes, o tai yra ir įpareigojimas draudikui, kad jo darbuotojai bei pasitelkti partneriai būtų aukštos kvalifikacijos ir turintys ekspertinių žinių skirtingose srityse. Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikta Ekspertų išvada ir draudiko išsamūs paaiškinimai, pagrįsti kasdiene praktika bei specialiomis draudiko darbuotojų žiniomis bei surinkta informacija, šiuo konkrečiu atveju yra pakankami įrodymai, kurie tinkamai pagrindžia draudiko poziciją, todėl pareiškėjo įrodymais nepagrįsti teiginiai, kad Įvykio priežastis nebuvo tinkamai ištirta, atmestini.

Pastebėtina, kad draudiko atstovui apžiūrint Įvykio vietą pats pareiškėjas nedalyvavo, todėl kritiškai vertintini pareiškėjo teiginiai apie nepakankamą informacijos rinkimą ar apžiūrą atlikusio asmens subjektyvumą. Pažymėtina ir tai, kad pareiškėjas nei žalos administravimo metu, nei ginčo Lietuvos banke nagrinėjimo metu nenurodė jokių naujų ar patikslintų Įvykio aplinkybių, be tų, kurias nurodė pranešdamas apie Įvykį ir kreipdamasis į policiją (kad gretimame sklype yra vykdomi statybos darbai, dėl kurių jaučiama stipri pastato vibracija, ir pastebėta įtrūkusi siena bei atšokusios nuo grindų grindjuostės).

Kaip minėta, draudikui kyla pareiga mokėti draudimo išmoką, kai įvykis atitinka draudžiamojo įvykio ir neatitinka nedraudžiamojo įvykio sąlygų. Nagrinėjamo ginčo atveju bendrieji nedraudžiamieji įvykiai yra nustatyti Taisyklių 51 punkte, kuriame nurodoma, kad, nepaisant draudėjo pasirinkto draudimo varianto ir draudimo rizikų, draudimo išmoka nemokama dėl apdrausto turto nuostolių, kurie šiose Taisyklėse numatyti kaip neatlygintini nuostoliai (nedraudžiamieji įvykiai) ir (arba) dėl už apdrausto pastato ribų vykdytų arba vykdomų statybos, rekonstrukcijos, kapitalinio remonto, įskaitant apdailos, darbų (Taisyklių 51.11 b papunktis), taip pat dėl bet kokių įvykių, klaidų ar trūkumų, už kuriuos pagal garantiją arba įstatymuose nustatyta tvarka atsako gamintojas, pardavėjas, tiekėjas, rangovas, montuotojas, garantinę ar techninę priežiūrą vykdanti įmonė ar organizacija (Taisyklių 51.12 papunktis). Draudikas pagrindė, kodėl laikė, jog minėtos Taisyklių sąlygos šiuo atveju taikytinos vertinant Įvykį.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti duomenys ir paaiškinimai pagrindžia, kad, remdamasis žalos administravimo metu nustatytomis Įvykio aplinkybėmis ir paties pareiškėjo paaiškinimais, draudikas pagrįstai, vadovaudamasis šalių sudarytos Draudimo sutarties sąlygomis, Įvykį pripažino nedraudžiamuoju. Nustačius, kad Įvykis yra nedraudžiamasis, draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, pareiškėjo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis